

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 47/07-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., D., zastúpeného advokátkou Mgr. Z. N., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prezumpciu neviny podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 15 C 142/00 z 22. marca 2005 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Co 298/05 z 12. apríla 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2006 doručená sťažnosť P. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prezumpciu neviny podľa čl. 50 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu

Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 15 C 142/00 z 22. marca 2005 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 298/05 z 12. apríla 2006.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že vyšetrovateľ podľa § 159 ods. 2 s poukázaním na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. októbra 1999, odložil vec podozrenia z trestného činu krádeže formou spolupáchateľstva, ktorého sa mal sťažovateľ dopustiť, pretože trestné stíhanie bolo z dôvodu premlčania neprípustné. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom v občianskoprávnom konaní, okresný súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku zobral do úvahy v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov trestný rozkaz, ktorým bol uznaný za vinného a právoplatne odsúdený jeden z páchatel'ov (na ktorého sa premlčanie trestného stíhania nevzťahovalo) a rozsudkom zaviazal sťažovateľa spolu s ostatnými odporcami k náhrade škody, krajský súd v odvolacom konaní uvedený rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa *„konaním porušovateľov boli porušené tieto základné ľudské práva sťažovateľa:*

1. čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré ustanovuje, že o vine a treste za trestné činy rozhoduje len súdu

2. čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, na základe ktorého každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu

3. čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, publikovaného v Zbierke zákonov pod. č. 209/1992 Zb“.

V závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vydal nasledujúce rozhodnutie:

„1. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22. 3. 2005 č. k. 15 C 142/00-126 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. 4. 2006 č. k. 2 Co 298/05-175 sa zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie na Okresný súd Bratislava V.

2. *P. V. sa priznáva primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500.000,- Sk (slovom päťstotisíc slovenských korún), ktoré je povinný Okresný súd Bratislava V vyplatiť do 2 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti nálezu.*

3. *Okresný súd Bratislava V je povinný nahradiť s'ťažovateľovi trovy právneho zastúpenia, a to do 2 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti nálezu.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti s'ťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy, ktoré sú zjavne neopodstatnené alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene.

Jednou zo základných podmienok prijatia s'ťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa s'ťažovateľ

mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdené porušenie ním označených práv postupmi okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 142/00 a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 298/05.

Ústavný súd na základe predložených rozhodnutí zistil, že sťažovateľom napadnuté konanie okresného súdu a krajského súdu bolo právoplatne skončené 7. júla 2006, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 15 C 142/00 z 22. marca 2005 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 2 Co 298/05 z 12. apríla 2006.

Sťažnosť bola ústavnému súde doručená 28. decembra 2006, t. j. po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2007